

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΔΟΥΜΑ

Η οικειότητα προς τους φίλους του

Η οικειότης με την οποία συνδέετο ο Δουμάς, προς όλους τους φίλους και γνωστούς του, ήταν ομοιομορφική.

Κάθε άνθρωπος που πρωτογνώριζε τον Δουμά, εγινόταν άμεσα φίλος του. Τέτοια ήταν η διαχυτική του ύψους του, που εδίδε άμεσως σε ανάγκη να του φερθή πολύ τρυφερά. Με όλες τις γνωριμιές του μιλούσε στον ένικο, εκτός από τον τραπέζι του κ. Πορσέ, προς τον οποίον επίμονως επρόσεχε να διατηρή κάποιαν άδοξασον.

Ο κ. Πορσέ, όμως βορέως έφερε τη σκόπη αυτή του Δουμά και μιὰ ημέρα έλαβε το θάρρος να του ειπή :

— "Ήθελα να σας ζητήσω μιὰ χάρη κ. Δουμά...
— "Ό,τι θέλετε, αγαπητέ μου κύριε, του άπάντησε εύγενικάτα ο συγγραφέας.

— "Ήθελα και σε μένα να μιλήρ με τον ένικο ο μεγαλειότερος συγγραφέας της Γαλλίας...

— Ευχαριστώ, αφού το θέλεις, αγαπητέ μου Πορσέ... Μόνο... θέλω και γώ μιὰ χάρη...

— Είμαι στη διάθεσή σου...

— ..Δάνεισέ μου σε παρακαλώ 100 λουδοβίκεια !

Καλοσύνη άνεξάντηλη η

Η καλοσύνη του Δουμά ήταν άνεξάντηλη. Η καρδιά του ήταν άνοιχτή πάντα για όλους τους φίλους του και μάλιστα για όσους έβλεπε πως ύποφέρουν.

Ένα άπογευμα, συνήντησε ο Ένα μουλβάρ, κάποιον παλιό φίλο και συμμαθητή του. Τόν ειλε να κέχεται ο Ένα πάγκο του δρόμου, σε άξιοθρήνητη κατάσταση.

Η καρδιά του Δουμά ραγίστηκε :

— Πάμε σπίτι να φάμε μαζί, του ειπε.

Ο φίλος του έδεχθη και στο δρόμο διηγήθηκε στο Δουμά όλα του τα βάσανα.

Αφού έφαγαν και ο φίλος του έτοιμαζόταν να φύγη ο Δουμάς του λέγει :

— Ξέρεις, ότι σε θέλω νάρθης και αύριο. Θα σε περιμένα πάλι την ίδια ώρα να φάμε μαζί.

Ο φίλος του και πάλι δέχτηκε. Βρισκόταν σε τέτοια ανάγκη που δεν ήταν δυνατό να πη όχι. Η πρόσκλησις επανελήθη και τρίτη φορά και από τότε ο φίλος του αυτός κάθε βράδυ ήταν στο τραπέζι του Δουμά κ' έτρωγαν μαζί.

Όταν όμως πέρασαν μερικές ημέρες, ο φτωχός αυτός άνθρωπάκος άρχισε να ντρέπεται. Δεν ήθελε να παρατείνεται αυτό το πράγμα έτσι κάθε ημέρα, και Ένα βράδυ λέγει ιδιαίτερος στο Δουμά :

— Δεν μπορώ πια, αγαπητέ μου Άλέξανδρε, να έρχομαι στο σπίτι σου.

— Γιατί ;

— Δεν μπορώ ! Το μόνο που μπορώ να σου κάνω είναι να μου αναθέσης κάποια έργασια για να φαίνεται πως κερδίζω αυτό το τραπέζι με τον κόπο μου.

Ο Δουμάς χαμογέλασε :

— Καλά, του ειπε... Δέχομαι. Λοιπόν από αύριο το πρωί, θα πγαίνεις μιὰ φορά την ημέρα εδώ κοντά, στο Πόνι - Νεφ, και θα βλέπης το μεγάλο θερμομέτρο του Σεβαλιέ. Θα γράφεις τι βαθμό θερμοκρασίας δείχνει το θερμομέτρο αυτό και θα μου το φέρεις το βράδυ !

Ο φίλος του τον εκύτταζε με άπορία' μα ήτανε τόσο ασυτηρός ο τόπος του Δουμά, ώστε, τίς ά κάρη ο δυνατός !... έδεχθη και κάθε βράδυ που γύριζε στο σπίτι του Δουμά, μ' Ένα μικρό χαρτάκι, στο οποίο έγραφε τη θερμοκρασία, ο Δουμάς του επανελάμβανε :

— Α ! ώραία ! ο εύχαριστώ ! Κάτσε να φάμε... Δεν ξέρεις αλήθεια, φίλε μου, πόσο μεγάλη εκδούλευση μου προσφέρης μ' αυτό το χαρτάκι της θερμοκρασίας !...

Είς τους γάμους της κόρης του

Έτελούντο οι γάμοι της κόρης του την οποίαν έλάτρευε. Μόλις τελείωσε ο συμβολαιογράφος την άνάγνωση του γαμπλίσιου συμβολαίου, ο Δουμάς, σηκώθηκε και άποτεινόμενος προς τους νεονύμφους, προσέθεσε οσοβαρά :

— Και τώρα ! Έχουν να προσθέσουν τίποτ' άλλο οι κατηγορόμενοι !...

ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

— Βάλτε λίγη κολώνια ο Ένα πιάνο, άνάψτε την με ένι σπιρίτο και ή κάρη σας θ' άρρωματιοθή.

— Την τεύρη 'Ιουλίου, του περασμένου έτους, Ένας Άμερικανός ονομαζόμενος Φέλις, άνεχώρησεν από τη Νέα 'Υόρκη, ντυμένος με χάρτινη ένδυμασία και με πέντε δολάρια στην τσέπη του, για να κάρη τον... γύρο τ'ού Κόσμου.

Έπεσέθη την 'Ιαπωνίαν, Άυστραλίαν, τον Άγιον Φραγκίσκον. Έπίσης την Άγγλίαν, την Γερμανίαν, την Γαλλίαν και την 'Ισπανίαν.

— Η επίσημος στολή του Άγγλου πρωθυπουργού κοστίζει 160 λίρες στερλίνες.

— Κατά μέσον όρον αι γεννήσεις στην 'Ισπανίαν άνέρχονται το έτος, σε 635 με 935 χιλ. λαμβανόμενον δε ήπ' όψιν του πληθυσμού της 'Ισπανίας, εύρέθη ότι σε κάθε εκατό κατοίκους άναλογούν 33 γυναικες.

— Ός προς τον αριθμό των γεννήσεων επί 100 κατοίκων, στα διάφορα της Εύρώπης κράτη, έρχονται ως εξής :

Ούγγαρία 4.10, Άυστρια 3.95, 'Ιταλία 3.78, Άγγλία 2.97, Βέλγιον 3.07, Γαλλία 2.37.

Και άντίστοιχον προς τας γεννήσεις οι θάνατοι έρχονται ως εξής : Ούγγαρία 3.31, 'Ισπανία 3.14, Άυστρια 2.81, 'Ιταλία 2.77, Γαλλία 2.40, Βέλγιον 2.22 και Άγγλία 1.97.

— Όσοι από όλα τα Εύρωπαϊκά κράτη ή Γαλλία εξακολουθεί να παρουσιάζη τις όλιγώτερες γεννήσεις, ή δε Άγγλία τον μικρότερον αριθμό θνησιμότητος.

— Μια φορά οι Βιεννέζοι έργοστασιάρχαι δόσκις έκαμαν μιὰ μάλα γούμακα ή χορούς, Ένα μήνα προ και Ένα μήνα μετά, κρατούσαν από το ημερομίσθιο των έργων των Ένα τοίς έκατόν.

— Η γάτα πολύ σπανίως ζή δώδεκα χρόνια.

Και σπανιώτατα δεκαέξ.

Και όμως στη Σερβία ζει μιὰ γάτα είκοσι όχτώ χρόνων.

— Η γάτα αυτή γέννησε 200 γατάκια και εινε πολύ καλά εις την ύγειαν της.

Μόνον που της πέσανε τα δόντια. Δεν της μείναν παρδ τέσσαρα.

— Η νήσος Βολκάνο, του άρχιπελάγους των Λιπαρείων νήσων, προς όσομάς της Σικελίας, που έχει και δυο ήφαίστεια... πωλείται, μαζί με τα ήφαίστειά της.

— Έχει έκτασιν 25 τετραγωνικών χιλιομετρων.

— Η νήσος αυτή έφάνηκε προ του Τρωικού Πολέμου και της Όμηρικης εποχής.

— Οι δε Έλληνες ενόμιζαν, ότι ο αυτήν κατοικούσεν ο Ηφαίστος μετά των Κυκλώπων του.

— Μια μεγάλη μωδίστα στο Παρίσι ειπεν ότι τα πειδ άκριβά κοστούρια τα φορώνε ή Άγγλίδες.

— Η πειδ πολυτελής δε ένδυμασία που κατασκεύασε, ήταν για τη σύζυγο ενός Άμερικανού εκατομμυριούχου, που οτιόχησε 125.000 φράγκα χρυσά.

— Αναστατώθηκαν ή Γαλλίδες.

— Ο περιήμος Χάρδεν, ειπε τα εξής :

«Πόσοι ζέρον να διαβάζουν όπως πρέπει; Πολύ όλιγοι πάντες. Οι περισσότεροι διαβάζουν για να σκοτώνουν τον καιρό τους, και πολύ όλιγοι, βέβαια, για να διδάσκωνται και να ενισχύσουν και άνυψώσουν την ψυχή τους.

Και όμως, επιλέγει, αν γινότανε αυτό από όλους, πόσο καλύτερος θα ήτανε ο κόσμος !».

— Οι Άγγλοι της μοίρας του Άγγλικού οιάλου, που εινε τώρα εις την Μεσόγειον διοργάνωσαν τελευταίως... κωμικούς άγώνας.

— Παρίσαντο ο αυτοός και πολλοί από τους έπισόημους και διπλωμάται μερικοί και κόσμος άρκετός.

— Σίγουρα, καλλιτέρα άποστολή, για τη σύγχρονον διπλωματία δεν ύπάρχει.

— Έως τώρα είχαμε πεζοπόρους διαφόρων επαγγελματών, αλλά πεζοπόρο ήθοποιό, πρώτη φορά άκούμε.

Και όμως ο Γάλλος ήθοποιός Βοννέ, άνεχώρησε για να γυρίση τον κόσμο χωρίς πεντάρα κόνοντας διαφόρους διαλέξεις και άπαγγέλλοντας διαφόρους μονολόγους.

— Ένα κορίτσι στη Σμύρνη, παρ όλιγο να καθ, γιατί καθώς περνούσε κοντά από Ένα τραί, πήραν φωνιά τα μαλλιά του, από Ένα σπιρίτο που έρριξεν Ένας επιβάτης του τραί, άπρόσεχτα, άπάνω της, άνάβοντας το τοιμπούκι του.

— Το χωριό Σαίν - Φονά του νομού Ροδανού στη Γαλλία, άρχισε να... φεύγη. Το όροπέδιον, επάνω εις το όποιον εινε χτισμένο άρχισε να κινείται.

— Το κωδιονοστάσιο της εκκλησίας του χωριού, εινε πλέον έξω από την κάθετο γραμμής.

— Το δε εσωτερικό και τα ύπόγεια των οικιών άνοιξαν σχιμαδές μεγάλες.

— Εφευρέτες Τσαρλατάνοι.

— Είς Ένα μαγαζί της Κωνσταντινουπόλεως πωλούνται και θαυματουργές... μοσιλλίες.

— Όταν ρίχνει κανείς νερό μέσα γίνεται... σέλεις. Το λευκό κρασί γίνεται οαρπάνια.

— Η φίλας αυτές περιτιδν να πούμε, ότι εινε για ρεκλάμα.